



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 267/2013-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. mája 2013 predbežne prerokoval sťažnosť J. B., M., zastúpeného A., s. r. o., vo veci namietaného porušenia čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaniach vedených Okresným súdom Námestovo pod sp. zn. 9 C 145/2011 a Krajským súdom v Žiline pod sp. zn. 5 Co 306/2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. B. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. apríla 2013 doručená sťažnosť J. B., M. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaniach vedených Okresným súdom Námestovo (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 9 C 145/2011 a Krajským súdom

v Žiline (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 5 Co 306/2012. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 15. apríla 2013.

Zo sťažnosti a z pripojených listinných dôkazov vyplýva, že rozsudkom okresného súdu č. k. 9 C 145/2011-80 z 21. marca 2012 bola zamietnutá žaloba sťažovateľa o náhradu škody z dôvodu premlčania uplatneného nároku. Rozsudkom krajského súdu č. k. 5 Co 306/2012-98 z 28. decembra 2012 bol rozsudok okresného súdu potvrdený. Rozsudok krajského súdu bol právnomu zástupcovi sťažovateľa doručený 20. februára 2013.

Keďže krajský súd potvrdil rozsudok okresného súdu, nie je možné zjednať nápravu podaním dovolania na Najvyššom súde Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“).

Rozsudkami všeobecných súdov došlo k porušeniu označených článkov ústavy a dohovoru, keďže postupom okresného súdu bola sťažovateľovi ako účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom tým, že okresný súd nesprávne posúdil námietku premlčania uplatneného nároku sťažovateľa, v dôsledku čoho sa nezaoberal meritom veci. Následne došlo k odňatiu možnosti sťažovateľa konať pred súdom aj procesným postupom krajského súdu, ktorý neodstránil uvedené pochybenie okresného súdu. Odôvodnenie rozsudku krajského súdu je navyše nedostatočné, keďže nedáva jasné a zrozumiteľné odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky.

Sťažovateľ navrhol vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených článkov ústavy a dohovoru v konaniach vedených okresným súdom pod sp. zn. 9 C 145/2011 a krajským súdom pod sp. zn. 5 Co 306/2012 s tým, aby boli rozsudky okresného súdu z 21. marca 2012 a krajského súdu z 29. decembra 2012 zrušené a vec bola vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie. Napokon sa domáha náhrady trov konania v sume 328,02 €.

Podľa zistenia ústavného súdu sťažovateľ podal proti rozsudku krajského súdu č. k. 5 Co 306/2012-98 z 29. decembra 2012 dovolanie, v dôsledku čoho bol spis 18. apríla 2013 okresným súdom predložený najvyššiemu súdu.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, návrhy podané oneskorene, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Na konanie a rozhodnutie o sťažnosti nie je daná právomoc ústavného súdu.

Ako to vyplýva z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda len vtedy, keď o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy.

Proti rozsudku okresného súdu bolo prípustné odvolanie ako riadny opravný prostriedok, a preto právomoc poskytnúť ochranu označeným právam sťažovateľa vo vzťahu voči konaniu vedenému okresným súdom mal krajský súd v rámci odvolacieho

konania. Tým je zároveň v tejto časti vylúčená právomoc ústavného súdu. Treba tiež dodať, že sťažovateľ využil právo podať proti rozsudku okresného súdu odvolanie.

V podstate rovnaké úvahy sa vzťahujú aj na tú časť sťažnosti, ktorá smeruje proti konaniu vedenému krajským súdom pod sp. zn. 5 Co 306/2012. Podľa zistenia ústavného súdu totiž sťažovateľ (v priamom rozpore so svojím sťažnostným tvrdením o neprípustnosti dovolania) podal proti rozsudku krajského súdu dovolanie, o ktorom dosiaľ najvyšší súd nerozhodol. Vzhľadom na to má teraz právomoc poskytnúť ochranu označeným právam sťažovateľa najvyšší súd v rámci dovolacieho konania. To tak isto nateraz vylučuje právomoc ústavného súdu.

Berúc do úvahy uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. mája 2013